

РЕШЕНИЕ

№ 6247

гр. София, 11.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **6318** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 17498/07.06.2019 г., по описа на Административен съд София град, подадена от С. Т. П. АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], ет.2, представлявано от Т. М., в качеството му на изпълнителен директор, срещу решение № РД-16-645/12.04.2019 г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, с което е отказано верифициране на разходи в общ размер на 1 901 270,45 лева, от които безвъзмездна финансова помощ в размер на 1 891 308,84 лева и собствено финансиране 9 961,61 лева, по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG161PO003-1.2.05-0001-C0001/10.01.2013 г. „Създаване на научно-технологичен парк“, с бенефициент С. Т. П. АД.

В жалбата се твърди, че управляващият орган (УО) без основание е отказал да верифицира и да постанови плащането на реално извършени от бенефициента С. Т. П. АД разходи за подготовка на изграждането на обекта и въвеждането му експлоатация в размер на 913 988, 20 лв. (БФП - 909 199,40 лв.). Според жалбоподателя Управляващият орган е приел цитираните разходи за недопустими без да изложи действителни мотиви в подкрепа на извода си. Отказано е верифициране, съотв.

отказано е и да се постанови плащането на сумата от 372 852, 44 лв. (БФП - 370 898,89 лв.) поради „превишения на бюджета“, както и сумата от 475 552,98 лв. (БФП-473 061,33 лв.) „съгласно представени счетоводни записи и справки“, при липса на правно основание за отказа за плащане на цитираните суми. Твърди, че при издаването на акта не са спазени нормативноустановените изисквания за форма по отношение на акта, същият е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и при съществено нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение, като преписката бъде върната на управляващия орган със задължителни указания определената в диспозитивната част сума за плащане да бъде увеличена с реално извършените в съответствие със закона и надлежно отчетени разходи.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Т., която изразява искане да се постанови решение, с което да се отмени оспорения акт да се укаже възстановяване на направените разходи. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разходи.

Ответникът – главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, в съдебно заседание се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разходи.

Административен съд София град, в настоящия състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Решение № РД-16-645/12.04.2019 г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ е изпратено на С. Т. П. АД с писмо с изх. № 26-С-225 от 16.04.2019 г., но по делото липсват данни за датата на получаване от страна на дружеството, поради което съдът приема, че жалбата, с която е сезиран, с вх. номер от 22.05.2019 г. на Министерство на икономиката е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал.1 от АПК. Жалбоподателят е надлежна страна, с право и интерес от оспорване на индивидуален административен акт, с който се засягат негови права. С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Решение № РД-16-645/12.04.2019 г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ е издадено от компетентен орган.

Съгласно чл. 64, ал.3 от ЗУСЕСИФ управляващия орган издава отказ за верификация на разходите, включени в искане за плащане, за които не е потвърдена допустимост. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУСЕСИФ органи за управление и контрол на средствата от ЕСИФ са управляващите органи, сертифициращите органи и одитните органи. Съгласно ал. 5 управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции.

Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице. С Решение на Министерски съвет № 965/16.12.2005 г. за определяне на управляващ орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ за управляващ орган по Оперативната програма е определена главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ на Министерството на икономиката. Представена е заповед № РД-16-1032/05.09.2018 г. на министъра на икономиката и управляващ орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, с която на Х. С., в качеството му на главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ е наредено да изпълнява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ по приоритетни оси 1,2,3,4, на оперативната програма.

Оспореното Решение № РД-16-645/12.04.2019 г. е издадено от Х. С. - главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството му на Ръководител на Управляващия орган на ОП „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, поради което и на основание цитираните по-горе разпоредби, съдът приема, че е издадено от компетентен орган. Спазена е законоустановената писмена форма.

Жалбоподателят твърди, че в случая е налице нарушение на разпоредбата на чл. 64, ал.1 от ЗУСЕСИФ. Пояснява, че с писмо с изх. № К-26-С- 1/02.12.2016 г. от Министерство на икономиката УО е уведомял бенефициента за стойността на отчетените разходи, но това писмо не може да се квалифицира като акт за администриране на нередност, а представлява отказ за верифициране на разходи по проект „Научно-технологичен парк“. Изтъква, че актът е отменен с Решение № 11257/25.09.2018 г. на Върховния административен съд и излага довод, че УО е издал решение № РД-16- 645/12.04.2019 г., без да е налице започната процедура по администриране на нередност, тъй като посоченото писмо не е иницирирало процедура за администриране на нередност, а е индивидуален административен акт, съдържащ отказ за верифициране на разходи по проекта, който е отменен.

По силата на чл. 64, ал.1 от ЗУСЕСИФ, в случай че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане.

Оспореното решение е издадено във връзка с Решение № 11257/25.09.2018 г. по адм. дело № 5594/2018 г. на ВАС , 7 отделение. Видно от мотивите на ВАС първоначалния акт е отменен поради следните мотиви: „В оспорваното пред АССГ писмо, в частта в която същото представлява отказ за верификация, не са посочени правните норми от цитираните нормативни актове, които са обосновали извода за недопустимост на разхода. Т.е. липсва правна квалификация за недопустимост по чл. 57 и сл. от ЗУСЕСИФ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, като по този начин се пречатства правото на проверка на акта.“. Върховният административен съд не е изложил доводи за други допуснати нарушения от административния орган. Съгласно процесуалните правила чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на

представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146. Доколкото съдът е констатирал единствено горепосоченото нарушение, а именно липса на правна квалификация за недопустимост, и предвид задължението да провери законосъобразността на всички основания, то следва, че други нарушения при издаването на акта не са констатирани. Видно от изложението в оспореното решение, административния орган спазвайки указанията на съда е посочил правната квалификация по всеки един разход, който приема за недопустим.

Разпоредбата на чл. 64 от ЗУСЕСИФ включва две условия, поне едно от които трябва да е налице, за да бъде извършен отказ от верификация. В същото време обаче е посочено, че разходите могат да се включат в следващо искане за плащане, т.е. становището за недопустимост на УО не е окончателно. В процесния случай е налице финално отчитане на разхода, което означава, че няма възможност същият да бъде предявен отново. УО трябва да се произнесе по неговата допустимост, предвид задължението по чл. 62 от ЗУСЕСИФ. Настоящият състав приема, че условието за представяне на документи включва изискване тези документи да отговарят на законовите изисквания, съответно на тези, регламентирани с приетите по съответната програма общи условия, както и на условията по изпълнение на самия договор, приети от страните по него. Когато са представени документи, но същите не съответстват на нормативните и/или договорни условия, то следва да се приеме, че не са представени изискуемите документи, от което следва, че е установена предпоставка по смисъла на чл. 64, ал.1 от ЗУСЕСИФ. Нередностите са свързани с друг порок на разхода. В тези случаи на преценка подлежи не неговата допустимост, а изрично посочените в чл. 70 от ЗУСЕСИФ обстоятелства. Видно от разпоредбата на чл. 71 от ЗУСЕСИФ финансова корекция може да се извърши само на допустими разходи. Актът на верификация представлява потвърждение, че разходът е допустим, т.е. отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗУСЕСИФ и съобразно чл. 62 от ЗУСЕСИФ, когато разходите са потвърдени за допустими УО може да извърши плащане към бенефициента.

След извършена повторна проверка на искане за финално плащане за периода 10.01.2013 г. - 30.12.2015 г. по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (ДПБФП) BG161P0003-1.2.05-0001 C0001/10.01.2013 г., с бенефициент С. Т. П. АД са установени несъответствия с изискванията на Изисквания за проектното предложение - /Условия за кандидатстване/; Общите условия към договора за БФП; Оперативното ръководство за изпълнение на Договора за БФП по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна помощ № BG161P0003-1.2.05 „Създаване на научно-технологичен парк“. В резултат от това е отказано верифициране на предявени разходи, за което е издадено Решение № РД-16-645/12.04.2019 г., от главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството му на Ръководител на Управляващия орган на ОП „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“.

В настоящото производство по обжалване на Решение № РД-16-645/12.04.2019 г. са приети без оспорване от страните основно и допълнително заключения на съдебносчетоводна експерта, чиито констатации и изводи ще бъдат обсъдени в изложението по-долу.

По т. 1.1.1. от решението, по бюджетен раздел 3. „Разходи за подготовка на изграждането на обекта и въвеждането му в експлоатация“ са отчетени разходи в

размер на 154,70 лева (БФП - 153,90 лв.), осчетоводени като „Включване на възлова станция“, попадаща в Подобект № 2 от Договор за инженеринг на обект „П. техническа инфраструктура“ № Д-047-2014/BG161P0003-1.2.05-0001-S0001-W-0086/23.07.2014 г., които съгласно сключения договор се изграждат за сметка на С. Т. П. АД и не могат да се предявяват за финансиране по ДПБФП.

По отношение на отказа за верификация на тези разходи не се прави възражение, както и не се представят доказателства, които да установяват различна от констатираната от УО фактическа обстановка, поради което и обжалването на тази част от решението следва да се приеме за неоснователно.

По т. 1.1.2 от решението за недопустим е приет разход в размер на 913 988,20 лева (БФП - 909 199,40 лв.), отчетен с фактура № [ЕГН] от 29.12.2015 г., издадена от Ч. Разпределение България АД. Разходът е предявен за възстановяване, като не е представен документ за извършено плащане към Ч. Разпределение България АД. Като платежен документ е представен Протокол за прихващане на насрещни вземания и задължения от 29.12.2015 г. сключен между С. Т. П. АД и Ч. Разпределение България АД. По делото е представен Споразумителен протокол от 29.12.2015 г., подписан между С. Т. П. АД и Ч. Разпределение България АД, по силата на който насрещните вземания на страните се смятат за погасени до размера на по-малкото от тях, считано от деня на подписване на протокола. Вземанията на страните произтичат от следните облигационни правоотношения помежду им:

Ч. Разпределение България АД дължи на С. Т. П. АД по Договор за покупко-продажба на съоръжения за присъединяване ДП 80728/29.12.2015г. сума в размер на 1 109 299.44 лева.

С. Т. П. АД дължи на Ч. Разпределение България АД по Договор за присъединяване ДПЕРМ [ЕГН](1В-31-15-10016)/03.04.2015г. сума в размер на 1 171 867.44 лева.

Съгласно чл.26, ал.1 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти

Съгласно чл. 12 от Общи условия към финансираните по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ „Без да противоречи на разпоредбите на Регламент на Съвета № 1083/11.07.2006 г., Регламент на Комисията № 1828/08.12.2006 г. и Регламент на Европейския парламент и на Съвета № 1081/05.07.2006 г., както и на Постановление № 62/21.03.2007 г. на Министерския съвет и Постановление № 236/27.09.2007 г. на Министерския съвет, за да бъдат признати за допустими по проекта, разходите трябва да отговарят на изискванията, предвидени в Насоките за кандидатстване по настоящата процедура.

В т. 2.1.1. „Общи допустими разходи“ от Условията на допустимост на разходите в Глава V. Финансовото изпълнение и отчитане на Договора за БФП от Оперативното ръководство за изпълнение на Договора за БФП по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна помощ № BG161P0003-1.2.05 „Създаване на научно-технологичен парк“ /т.нар. Насоки за кандидатстване/ са регламентирани конкретни условия, на които едновременно следва да отговарят направените разходи, за да бъдат приети за допустими, като едно от тези условия е разходите да са действително платени (т.е. да е платена цялата стойност на представените фактури

или други първични счетоводни документи, включително стойността на данък добавена стойност), по банков път или в брой, не по-късно от датата на подаване на междинния/ финалния отчет по проекта от страна на бенефициента. Изрично е посочено, че разходи, подкрепени с протоколи за прихващане не се считат за допустими. Това изискване е заложено и в буква „в“ на т.3.3.1. от Изискванията за проектно предложение по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна помощ № BG161P0003-1.2.05 „Създаване на научно-технологичен парк“. С оглед на това и съгласно изискването на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ независимо, че разходите са направени съобразно първоначално одобрения проект, същите се явяват недопустими, защото не отговарят на изискването да са реално платени. Следователно разходите по проекта в размер на 913 988.20 лева, правилно са квалифицирани от УО като недопустими разходи по отчета, поради това, че същите са подкрепени с протокол за прихващане.

Жалбоподателят противопоставя аргумент, че действията на бенефициента по извършване на прихващане са в резултат на спазване на законоустановените правила, като последните са обосновани от прилагането на разпоредбите на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и Закона за енергетиката.

Съгласно чл. 21, ал.1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. след сключване на договор за присъединяване съответният мрежови оператор изготвя и съгласува работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта, за които е отговорен съгласно сключения договор, за своя сметка, а съгласно ал. 5 лицето, с което се сключва договорът за присъединяване, може да поеме задължение за: 1. проектирането на съоръженията за присъединяване по ал. 1; 2. изпълнение на определен вид строителни и монтажни работи по присъединяването по работния проект по ал. 1; 3. изграждане на съоръженията по ал. 1.

По силата на ал. 7 от с.р. изградените съоръжения за присъединяване по ал. 5 се прехвърлят възмездно в собственост на съответния мрежови оператор на база на взаимно признати разходи. По реда на чл. 22, ал.1 и 2 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяването на обект към електрическата мрежа лицето, сключило договор за присъединяване, заплаща цена за присъединяване съгласно действащата нормативна уредба по начин и в срокове, определени в договора за присъединяване. В случаите, когато съоръженията за присъединяване се изграждат по реда на чл. 21, ал. 5, цената за присъединяване и направените взаимно признати разходи за тези съоръжения се компенсират при условия, определени в договора за присъединяване.

Видно от изложената нормативна регламентация, предвидена е възможност разходите, които са направени във връзка със сключване на договор с мрежови оператор при присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи да бъдат компенсирани, т.е. да бъде извършено прихващане между лицето, чиито обект се присъединява към преносната или разпределителната мрежа и мрежовия оператор. Това, обаче не забранява заплащането на разходите за присъединяване да бъде направено по друг

начин. При наличието на информация за изискванията, свързани с договора за безвъзмездна финансова помощ и съществуващото условие разходите относно изпълнението му, предявявани за верификация да бъдат реално заплатени, както и изричната забрана тези разходи да бъдат подкрепени с протокол за прихващане, С. Т. П. АД е могло да заплати направените разходи, за което да се съставят разходооправдателни документи, съотв. да получи плащане за цената на изградените съоръжения. Възможността за прихващане на насрещни задължения е подход, приет за допустим и препоръчителен съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014 г. но не и единствено възможен начин за погасяване на вземането.

С оглед на изложеното, съдът приема за правилен извода, че отчитането на разход чрез прихващане, без той да е реално платен по издадена фактура противоречи на Условието по процедурата и прави разхода недопустим. Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ посочва, че разходите се считат за допустими ако попадат във включените такива в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ т.е. е Условието по процедурата. В същите е посочено изрично кои разходи са допустими и как следва да са удостоверени. Управляващият орган няма право да тълкува условията за кандидатстване да ги допълва или изменя, тъй като се касае за правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Отделно от това, задължението за спазване на условията за кандидатстване и отчитане на разходите по договора за предоставяне на БФП произтича от самия договор. Договор за покупко-продажба на съоръжения за присъединяване ДП 80728/29.12.2015 г. и Договор за присъединяване ДПЕРМ [ЕГН](1В-31-15-10016)/03.04.2015 г. са сключени от С. Т. П. АД след датата на сключване на договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG161P0003-1.2.05-0001 C0001/10.01.2013 г., поради което бенефициентът С. Т. П. АД е имал възможността да съобрази условията им с поетите по-рано ангажименти.

На следващо място с решението е направен отказ за верификация на разходи в размер на 26,28 лева (БФП - 26,15 лв.), представляващи разходи за ДДС, отчетени по Компонент 1 „Инфраструктура за научно-изследователска дейност и иновации“ - Лаборатории и И. форум. Разходите са неправилно изчислени като е използван коефициент 0,682701 вместо 0,6785909.

Използваният коефициент при изчисляване на отчетените стойности на разходите за Компонент 1 спрямо общо допустимите разходи за проекта (0,682701) е коефициент, посочен в допълнително споразумение № 5 от 22.04.2015 г. Към дата на представяне на финалния отчет - 29.02.2016 г., коректния коефициент е 0,6785909 съгласно допълнително споразумение № 6 от 03.09.2015 г.

Не са верифицирани разходи в размер на 0,03 лева (БФП - 0,03 лв.), приети за недопустими за финансиране, поради неправилно закръгление при изчисленията на отчетените със сметки за изплатени суми разходи за услуги по разработване на тръжна документация и провеждане на тръжни процедури. По отношение на отказа за верификация на тези разходи не се прави възражение, както и не се представят доказателства, които да установяват различна от констатираната от УО фактическа обстановка, поради което и обжалването на тази част от решението следва да се приеме за

неоснователно.

По бюджетен раздел 4. „Разходи за строителство, ДМА и ДНА“ е направен отказ за верификация на разходи в размер на 82 218,88 лева (БФП - 81 788,10 лв.) Те са отчетени по договор № Д-042-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-Su- 0128/10.06.2015 г. с изпълнител М. България ЕАД и са за закупуване на химикали, разтворители и материали за нуждите на „I.“ лаборатория за оценка на биологичната активност и токсичност, лаборатория за разработване и охарактеризиране на фармацевтични форми и „In silico“ дизайн и лаборатория за екстракции на природни продукти и синтез на биоактивни съединения. Разходите са отчетени по бюджетен ред 4.2. „Разходи за закупуване на материални активи - машини, оборудване, съоръжения“, но не отговарят на изискванията за ДМА, съгласно приложимите счетоводни стандарти и счетоводната политика на дружеството, както и чл. 50 от ЗКПО.

Видно от изложеното, посочените разходи са предназначени за закупуване на материали, които не са включени в изрично изброените допустими разходи, посочени в т. 3.3.2 от Изискванията за проектно предложение по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна помощ. В бюджета на проекта по договор BG161P0003-1.2.05-0001- C0001/10.01.2013 г. съответно също не са предвидени подобни разходи за материали. По отношение на отказа за верификация на тези разходи не е направено възражение, както и не се представят доказателства, които да установяват различна от констатираната от УО фактическа обстановка, поради което и обжалването на тази част от решението следва да се приеме за неоснователно.

На следващо място с решението е направен отказ да се верифицират разходи в размер на 13 153,27 лева (БФП - 13 084,36 лв.), отчетени по договор № Д-029-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-Su- 0117/12.05.2015 г. с изпълнител К. АД и представляват разходи за едногодишна /1 година/ поддръжка на софтуер и лицензи и обхващат период след 31.12.2015 г., което е след изтичане срока на действие на договора за предоставяне на БФП. В тази връзка така отчетените разходи са приети за недопустими за финансиране, тъй като не са спазени изискванията по отношение периода на допустимост на разходите, посочен в т. 3.3.1, б) „Условия за допустимост на разходите“ от Изискванията за проектно предложение по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна помощ, съответно и на чл. 57, ал.1 , т.2 от ЗУСЕСИФ.

Жалбоподателят възражава, като твърди, че доставката, инсталацията и поддръжката са приключили в рамките до 31.12.2015 г., в рамките на срока на договора за предоставяне на БФП, поради което горепосоченият разход следва да се счита за допустим за финансиране.

Не се спори между страните, че цялостното плащане по договор Д-029-2015/BO161PO003-1.2.05-0001-C0001-Su-0117/12.05.2015 г. с изпълнител К. АД е извършено от бенефициента към изпълнителя в рамките на срока за изпълнение на договора за безвъзмездна помощ.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ, разходите следва да са направени за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности, за да бъдат сметени за допустими.

Видно от представената фактура № [ЕГН]/23.12.2015 г. и приложението към нея, разходът не се явява гаранционна поддръжка, която е безплатна и е включена към общата цена на доставката, а е фактурирана отделно със съответната и стойност. Срокът на извършване на услугата за гаранционна поддръжка е извън срока на договора за БФП, поради което същият законосъобразно е приет за недопустим. Срокът за извършване на услугата „едногодишна /1 година/ поддръжка на софтуер и лицензи“ започва да тече от 23.12.2015 г., когато е издадена фактурата за окончателно плащане и реално услугата не е предоставена в цялост.

По т. 1.2.3 от решението за недопустими са приети разходи в размер на 372 852,44 лева (БФП - 370 898,89 лв.), които представляват превишения на заложените в бюджета суми по съответните бюджетни редове, както следва:

Разходи в размер на 45 146,08 лева (БФП - 44 909,55 лв.) по бюджетен ред 4.1.3. „И. форум“, договор № Д-054-2014-BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-W-0088/01.09.2014 г.;

Разходи в размер на 87 819,35 лева (БФП - 87 359,22 лв.) по бюджетен ред 4.1.4 „Сграда лаборатории“, договор № Д-037-2014-BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-W-0084/23.05.2014 г.;

1.2.3.3. Разходи в размер на 89 880,56 лева (БФП - 89 409,63 лв.) по бюджетен ред 4.1.5. „Етажен паркинг“, договор № Д-055-2014-BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-W-0089/10.09.2014 г.;

1.2.3.4. Разходи в размер на 127,61 лева (БФП - 126,94 лв.) по бюджетен ред 4.3.1 „Разходи за закупуване на софтуер“, договор Д-071-2015/BC161P0003-1.2.05-0001-C0001-Su-0141;

1.2.3.5. Разходи в размер на 129 038,88 лева (БФП - 128 362,79 лв.) по бюджетен ред 4.6 „Други разходи - Разрушаване на сгради и разчистване на терена“, договор № Д-011-2014-BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-Se-065;

1.2.3.6. Разходи в размер на 20 839,96 лева (БФП - 20 730,77 лв.) по бюджетен ред 4.2.2 „Разходи за машини, оборудване, съоръжения“, договор № Д-028-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-Su-0116. Посочената сума представлява надвишения на отчетените от бенефициента разходи спрямо стойността по оферта на изпълнителя БИОСИСТЕМИ О. (позиции 3, 4 и 5 от офертата).

Административният орган е посочил, че за изброените по-горе надвишения бенефициентът не е представил съответните документи за промяна в бюджета, съгласно чл. 8 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика“ 2007-2013 договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“. На основание чл. 57, ал.1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, разходите по точки от 1.2.3.4. до 1.2.3.6. са приети за недопустими за финансиране.

Относно разходите, посочени в т.1.2.3.1, 1.2.3.2 и 1.2.3.3 в мотивите на решението УО е посочил, че след извършена повторна проверка разходите са възстановени на бенефициента. Възраженията на жалбоподателя по отношение на разходите по т.1.2.3.1, 1.2.3.2 и 1.2.3.3 ще бъдат разгледани в изложението по-долу.

Видно от заключението на приетите по делото заключения на съдебносчетоводната експертиза вещото лице констатира, че от

представената от бенефициента таблица на Финален финансов отчет, колона 14 „Разлика в абсолютна стойност“, се установява превишение на отчетените разходи спрямо бюджета описани в т. 1.2.3.4 (бюджетен ред 4.3.1), 1.2.3.5 (бюджетен ред 4.6.). При окончателното фактуриране на закупеното лабораторно оборудване и консумативи по договор № Д-028-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-Su-0116 от 07.05.2015 г., сключен с БИОСИСТЕМИ О. е налице превишение по позиции на ценовото предложение с номера 3, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4., в общ размер на 20 495.00 лева. Изложеното е видно от т. 28 от основното заключение и по т. 16 от допълнителното заключение.

От страна на С. Т. П. АД не се представят доказателства, които да установяват различни от изложените в решението обстоятелства. Според жалбоподателя в обжалвания акт не се съдържа описание на фактическата причина, поради която конкретно посочените по размер разходи и по точки 1.2.3.4.; 1.2.3.5; 1.2.3.6. са били приети за недопустими, вследствие на което в диспозитива е разпоредено плащане на по-малка от заявената сума, респективно отказано е възстановяването им.

Съдът приема възражението за неоснователно. В решението УО изрично е посочил, че за констатираните надвишения бенефициентът не е представил съответните документи за промяна в бюджета, съгласно изискванията на чл. 8 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013 договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Разпоредбата изисква промяната в бюджетните стойности по проекта да се извършва посредством допълнителни споразумения и съгласуване с УО.

На следващо място с решението разходи в размер на 475 552,98 лева (БФП - 473 061,33 лв.) по бюджетен ред 4.2.2 „Разходи за машини, оборудване, съоръжения“ са приети за недопустими за финансиране, тъй като за тях липсват счетоводни записи в системата на бенефициента, както следва:

1.2.4.1. Разходи в размер на 34 564,00 лева, по договор № Д-060-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0136;

1.2.4.2. Разходи в размер на 675,60 лева, по договор № Д-032-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0119;

1.2.4.3. Разходи в размер на 912,00 лева, по договор № Д-027-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0115;

1.2.4.4. Разходи в размер на 3 276,00 лева, по договор № Д-036-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0123;

1.2.4.5. Разходи в размер на 2 016,00 лева, по договор № Д-028-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0116;

1.2.4.6. Разходи в размер на 3 986,29 лева, по договор № Д-023-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0111;

1.2.4.7. Разходи в размер на 8 518,80 лева, по договор № Д-025-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0113;

1.2.4.8. Разходи в размер на 13 097,10 лева, по договор № Д-058-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0134;

1.2.4.9. Разходи в размер на 2 510,40 лева, по договор № Д-059-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0135;

1.2.4.10.Разходи в размер на 94 303,80 лева, по договор № Д-068-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0140;

1.2.4.11.Разходи в размер на 311 692,99 лева, по договор № Д-039-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-5U-0126, в допълнение, осчетоводената и съответно включена в отчетените разходи сума за позиция III.8 от офертата на доставчика СОФЛАБ О. надвишава офертираната сума.

По т. 1.2.5. разходи в размер на 36 394,73 лева (БФП - 36 204,04 лв.) по бюджетен ред 4.3.1 „Разходи за закупуване на софтуер”, договор № Д-071-2015/BG161P0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0141 са приети за недопустими за финансиране, тъй като за тях липсват счетоводни записи в системата на бенефициента.

УО приема, че при отчитане на посочените в т. 1.2.4 и 1.2.5 разходи са нарушени изискванията на чл.14.1 и чл. 14.2 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ; чл. 4, ал. 1, т. 4 от Постановление на МС № 236 от 27.09.2007 г. за приемане на детайлни правила за допустимост на разходите по ОПРКБИ 2007-2013 г.; изискванията по отношение периода на допустимост на разходите посочени в т. 3.3.1, г. от „Условия за допустимост на разходите” от Изискванията за проектно предложение по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна помощ , съответно чл. 57, ал.1 , т.5 от ЗУСЕСИФ.

Жалбоподателят възражава срещу изложеното в т. 1.2.4. от решението, че липсват счетоводни записи, касаещи извършени разходи в размер на 475 552,98 лв. (БФП - 473 061,33 лв.). Твърди, че не са били извършвани и отчитани разходи в превишения на бюджета на проекта. Според жалбоподателя, от представеното основно заключение на съдебносчетоводната експертиза, както и от допълнителното заключение към него, може да се направи обоснован извод, че бенефициентът е водел точна и ясна счетоводна отчетност на разходите по проекта. Твърди, че от съпоставката с одобрения бюджет и справките за изплатените суми на отделните изпълнители по договорите, описани в акта на административния орган е видно, че не са налице превишения в бюджета, още повече че последният е бил одобрен и изцяло съгласуван с УО. Всички изменения в първоначално одобрения бюджет към ДБФП са били извършвани с подписване на допълнителни споразумения към ДБФП, представляващ приложения към депозираната жалба. Счетоводните записи и цялостното отчитане на проекта е извършено съгласно приложимите счетоводни стандарти, при спазване на всички изисквания и условия по оперативната програма и ДБФП, както и на действащото национално и европейско законодателство.

Видно от констатациите на вещото лице, изложени в т. 7.4. от допълнителното заключение, по договорите, посочени от т.1.2.4.1. до 1.2.4.10. на решението на УО са извършени разходи в размер на 5 373 625,32 лв., от които разходи в размер на 5 193 618,06 лв. са признати за дълготрайни активи, а 180 007,26 лв. са отнесени в загуба, т.е. признати са като текущи разходи. Признатите като дълготрайни активи 5 193 618,06 лв. са признати като „Машини и

съоръжения“ по счетоводна сметка 204/2 в размер на 4 560 168,66 лв. и като „Компютри, периферни устройства и мобилни апарати“ по сметка 204/3 в размер на 633 449,40 лв.

По т. 8.1. от допълнителното заключение, след анализ на счетоводните записвания по сметка 618/1 „Преки допустими разходи“ по оперативни програми и по-специално аналитичната партида за договор Д-039—2015/BG161 РОООЗ-1.2.05-0001-С0001-Su-0126 се констатира, че са осчетоводени разходи в общ размер на 808 673,65 лв., от които 502 937,34 лв. са признати като дълготрайни активи в сметка 204/2 „Машини и оборудване“, а 305 736,31 лв. са отнесени в загуба, т.е. признати са за текущи разходи.

От гореизложеното се потвърждава, че сума в размер 180 007,26 лева е осчетоводена извън гр. 20 за ДМА. Съответно по т. 1.2.4.11 сума в размер 305 736,31 лева е осчетоводена извън гр. 20 за ДМА. Общо по договорите, посочени от т.1.2.4.1. до т. 1.2.4.11 на решението сумата е 485 743,57 лева.

Съгласно Глава 5 Финансово изпълнение и отчитане на договора за безвъзмездна финансова помощ, т.2 Условия за допустимост на разходите, т. 2.1.2. Специфични допустими разходи разходите се подразделят на Преки допустими разходи и Непреки допустими разходи. Преки допустими разходи са: за външни услуги; за възнаграждения; за материални активи; за нематериални активи; за строително-монтажни работи; за командировки. Непреки допустими разходи са: административни разходи; разходи за консумативи и материали.

Видно от констатациите по т.20 – 21.2. от основното заключение на съдебносчетоводната експертиза разходите предвидени в бюджетно перо 4.2.2 „Разходи за машини, оборудване, съоръжения“ следва да бъдат отчетени в сметка 204 „Машини, съоръжения и оборудвания“, ако отговарят на изискванията на счетоводната политика на предприятието съобразена със счетоводното законодателство. Предприятието е приело, че за да се признае един материален актив за дълготраен, той следва да бъде над стойност 700.00 лева, в противен случай независимо че материалът е с дълготрайна употреба, той следва да се отнесе в разход. В група 20 по принцип има само синтетични сметки, чиято аналитичност в повечето случаи се определя от производителите на софтуера. Прието е за добра счетоводна практика в сметките в група 20 да има аналитична отчетност само за отделните активи. В някои случаи при особено сложна структура се допуска и аналитичност по структурна единица. С. Т. П. АД е възприело политика да минава всички разходи по проекта през специално създадена аналитична сметка 618 „Разходи по оперативна програма“, след което вече да пренасочва към самите счетоводни сметки за отчитане на дълготрайни материални активи. От предоставената главна книга за оборотите вещото лице констатира, че от 618 сметка по различните счетоводни сметки за дълготрайни материални активи са отчетени както следва: сгради-17 638 787,09 лв.; инвестиционни имоти: 39 969 029,97 лв.; машини, съоръжения и оборудване – 18 382 493,87 лв.

Видно от т. 7.1. и т. 8.1 от допълнителното заключение на съдебносчетоводната експертиза разходите по договори 1.2.4.1. до 1.2.4.11. са осчетоводени по сметка 618/1 „Преки допустими разходи“ по оперативна програма. Съгласно Глава 5 Финансово изпълнение и отчитане на договора за

безвъзмездна финансова помощ, т.2 Условия за допустимост на разходите, т. 2.1.2. Специфични допустими разходи преки са разходите за придобиване на дълготрайни материални и дълготрайни нематериални активи, а разходите за материали и консумативи следва да се осчетоводят като непреки. Предприятието е приело в счетоводната си политика, че за да се признае един материален актив за дълготраен, той следва да бъде над стойност 700.00 лева, в противен случай независимо че материалът е с дълготрайна употреба, той следва да се отнесе в разход. В случая, общо по договорите, посочени от т.1.2.4.1. до т. 1.2.4.11 на решението сума в размер от 485 743.57 лева е осчетоводена извън сметките от гр.20 и не е отчетена като непреки разходи по проекта. Поради това и се явява обоснован изводът на управляващия орган, че липсват счетоводни записвания за направени преки разходи за придобиване на дълготрайни и/или недълготрайни материални активи по отношение на разходите в размер на 485 743.57 лева.

Видно от представения по делото договор № Д-071-2015/BG161PO0003-1.2.05-0001-C0001-SU-0141 с изпълнител П. М. Г. О. и по – конкретно приложенията към него и счетоводните записвания, осчетоводени са разходи на обща стойност 243 784,47 лв. с ДДС в размер на 20 %, както следва: за софтуер - 233 535,23 лв. и за лицензи - 10 249,24 лв. Тези разходи са осчетоводени в сметка 204/3. Отчетените разходи за ДДС са изчислени с коефициент 0,6785909, съгласно коефициентът за допустимия ДДС за компонент 1 посочен в допълнително споразумение № 6 от 03.09.2015 г. Недопустимите разходи в размер на 36 394,73 лв. представляват разходи за лицензи, неправилно осчетоводени като софтуер по сметка 204/3 (като дълготрайни материални активи), а не по сметка 214/1, където би трябвало да са осчетоводени като недълготрайни материални активи.

С Решение № РД-16-645/12.04.2019 г., издадено от главния директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството му на ръководител на Управляващия орган на ОП „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, в т.1.3. като недопустими за финансиране на описани отделни административни разходи. В жалбата, както и в последващите представяни по делото становища не се съдържат възражения срещу определянето на тези разходи за недопустими. Жалбоподателят не представя доказателства, които да опровергават изложеното в решението и да представят различна от установената фактическа обстановка, поради което и обжалването на тази част от решението следва да се приеме за неоснователно.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от

ЗУСЕСИФ. Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В конкретния случай такива подзаконовни нормативни актове са Постановление № 62 на МС от 21.03.2007 г. за приемане на национални правила за допустимост на разходите по оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз, за финансовата рамка 2007 - 2013 г., които съдържат общовалидните правила по отношение на всички оперативни програми (ПМС № 62 от 21.03.2007 г.) и ПМС № 179/10.08.2010 г. Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, респ. за недопустимост на разходите по ОПРКБИ 2007-2013 г., представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ и в горепосочените подзаконовни нормативни актове, приложими на основание § 8, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗУСЕСИФ и доколкото не противоречат на същия. Съгласно § 8, ал. 2 и 3 ПЗР на ЗУСЕСИФ приетите от Министерския съвет нормативни актове, уреждащи обществени отношения, които са предмет на този закон, както и издадените от министъра на финансите указания за изплащане на безвъзмездна финансова помощ, за верификация и сертификация на разходите, за организация на счетоводния процес, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за приключване на оперативните програми, запазват своето действие по отношение на програмния период 2007 - 2013 г.

Съгласно чл. 3, ал.3 от ПМС № 62 от 21.03.2007 г. за допустими се считат разходите по оперативните програми за дейности, определени и извършени под отговорността на съответния управляващ орган и съгласно критериите за избор на дейности, одобрени от съответния комитет за наблюдение, и в съответствие с правилата по постановлението и детайлните правила за допустимост на разходите, одобрени за съответната оперативна програма. В случая такива правила представляват: Оперативно ръководство за изпълнение на договор за безвъзмездна финансова помощ по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна помощ BG161PO003-1.2.05 „Създаване на научно-технологичен парк“, Изисквания за проектно предложение по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна помощ BG161PO003-1.2.05 „Създаване на научно-технологичен парк“, Общи условия към финансираните по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.

Следователно, съобразно действащата спрямо Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ нормативна уредба допустимостта на разходите се преценява с оглед на тяхното съответствие с правилата, относими за съответната оперативна програма и с конкретните изисквания на УО спрямо проектното предложение и изпълнението на договора за безвъзмездна финансова помощ. Според приетите по делото основно и допълнително заключения на съдебносчетоводната експертиза счетоводните записвания в счетоводството

на С. Т. П. АД са съобразени с изискванията на счетоводното законодателство, както и не са констатирани превишения между окончателните плащания по договорите и ценовите предложения на отделните изпълнители по договорите във връзка с реализацията на проекта. Видно от изложението по-горе относно конкретно оспорените разходи, за които е направен отказ за верификация, установено е неизпълнение на изисквания, регламентирани с правилата за допустимост на разходите, одобрени за съответната оперативна програма - Оперативно ръководство за изпълнение на договор за безвъзмездна финансова помощ по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна помощ BG161PO003-1.2.05 „Създаване на научно-технологичен парк“, Изисквания за проектно предложение по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна помощ BG161PO003-1.2.05 „Създаване на научно-технологичен парк“, Общи условия към финансираните по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Поради тези несъответствия с цитираните насоки на оперативната програма Решение № РД-16-645/12.04.2019 г., издадено от главния директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството му на ръководител на Управляващия орган на ОП „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, с което е отказано верифициране на конкретно посочените в същото категории и видове разходи по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG161PO003-1.2.05-0001/10.01.2013 г. е законосъобразно, с изключение на разходите, посочени в т.1.2.3.1, 1.2.3.2 и 1.2.3.3.

В мотивите на Решение № РД-16-645/12.04.2019 г., издадено от главния директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството му на ръководител на Управляващия орган на ОП „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ се съдържа изложение, че във връзка с направени констатации на дирекция „Национален фонд“ е извършена повторна проверка на неверифицираните разходи по финалния отчет и разходи в размер на 222 846,00 лева, от които безвъзмездна финансова помощ 221 678,40 лева БФП, описани по т. 1.2.3.1; 1.2.3.2 и 1.2.3.3, са възстановени на бенефициента на 16.01.2017 г., за което бенефициентът е уведомен с писмо на УО, изх. № К-26-С-1/05.01.2017 г. Видно от т. 13.4 и т.27.2.4. от основното заключение на съдебносчетоводната експертиза, сумата от 221 678.40 лв. БФП, която органът твърди, че е възстановена на С. Т. П. АД е включена в общата сума в диспозитива на акта, която е отказана да бъде верифицирана на бенефициента. Следователно решението, в частта му, с която разходи в размер на 222 846,00 лева, от които безвъзмездна финансова помощ 221 678,40 лева БФП са включени като неверифицирани в общата сума на неверифицирани разходи, посочени в диспозитива е незаконосъобразно като издадено при наличие на съществено процесуално нарушение, а и именно липса на мотиви. УО не е изложил никакви фактически обстоятелства, както и правни изводи, поради които е приел, че независимо от възстановяването на тези разходи след извършената повторна проверка, същите са приети за недопустими. С оглед на изложеното,

решението следва да се отмени в тази част. Административното производство, в резултат от което е издадено Решение № РД-16-645/12.04.2019 г. на главния директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството му на ръководител на Управляващия орган на ОП „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ е иницирано от С. Т. П. АД с подадено искане за финално плащане за периода 10.01.2013 г. – 30.12.2015 г. по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG161PO003-1.2.05-0001-C0001/10.01.2013 г., поради което в отменената част делото като преписка следва да се върне на административния орган за издаване на мотивиран акт.

При този изход на спора и с оглед заявените претенции от страните по делото, на същите се дължат разноски, съобразно уважената, съотв. съобразно отхвърлената част от жалбата. Жалбоподателят и ответникът са представлявани от юрисконсулти, поради което приложение намират правилата на чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът приема, че в случая, предвид фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт следва да се определи по реда на чл. 25, ал.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 450 лева. Жалбоподателят е заплатил разноски в размер на 1700,00 лв. за държавна такса и в размер на 600,00 лв. депозит за съдебносчетоводна експертиза. Ответникът е заплатил разноски в размер на 1150,00 лв. депозит за съдебносчетоводна експертиза. Съобразно уважената част от жалбата на жалбоподателя се следват разноски в размер на 322,35 лв. На ответника се следват разноски в размер на 1412,47 лв.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № РД-16-645/12.04.2019 г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, с което е отказано верифициране на разходи в общ размер на 1 901 270,45 лева, от които безвъзмездна финансова помощ в размер на 1 891 308,84 лева и собствено финансиране 9 961,61 лева, по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG161PO003-1.2.05-0001-C0001/10.01.2013 г. „Създаване на научно-технологичен парк“, **в частта му**, с която в сумата неверифицирани разходи е включена сума на разходи в размер на 222 846,00 лева, от които безвъзмездна финансова помощ 221 678,40 лева БФП, описани по т. 1.2.3.1; 1.2.3.2 и 1.2.3.3 от решението.

ВРЪЩА делото като преписка, в тази част на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на

управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ за произнасяне по искане за финално плащане за периода 10.01.2013 г. – 30.12.2015 г. по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG161PO003-1.2.05-0001-C0001/10.01.2013 г. с бенефициент С. Т. П. АД, при спазване на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Т. П. АД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № РД-16-645/12.04.2019 г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, с което е отказано верифициране на разходи в общ размер на 1 901 270,45 лева, от които безвъзмездна финансова помощ в размер на 1 891 308,84 лева и собствено финансиране 9 961,61 лева, по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG161PO003-1.2.05-0001-C0001/10.01.2013 г. „Създаване на научно-технологичен парк“ **в останалата част.**

ОСЪЖДА С. Т. П. АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], ет.2, представлявано от Т. М., в качеството му на изпълнителен директор, да заплати на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“, сума в размер на 1412,47 (хиляда четиристотин и дванадесет лева и 47 ст.) лева, представляваща разноски във връзка с делото.

ОСЪЖДА главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013“ да заплати на С. Т. П. АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], ет.2, представлявано от Т. М., в качеството му на изпълнителен директор, сума в размер на 322,35 (триста двадесет и два лева и 35 ст.) лева, представляваща разноски във връзка с делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

Съдия: